

THE PARADOX OF FORGIVENESS

MESTERBREV VED MARIA SEIM

Hva handler masteroppgaven din om?

Kort fortalt handler oppgaven min om tilgivelse. Jeg plasserer meg i en kontemporær og sekulær diskusjon om hva tilgivelse er, og tar utgangspunkt i et paradoks som har det uønskede resultatet at tilgivelse fremstår som en handling, eller prosess, som ikke kan gjennomføres. Svært forenklet sier paradokset at man ikke kan tilgi noen som ikke har forsøkt å gjøre opp for sin moralsk gale handling (ved å gjøre bot, angre, unnskyld seg e.l.), fordi tilgivelse kun kan forstås som en handling betinget av en slik botsgjerning, og videre, at man heller ikke kan tilgi noen som har gjort opp for sin moralsk gale handling fordi ved å gjøre

opp for seg har man annullert den gale handlingen og da er det ikke lenger noe å tilgi.

Selv om tilgivelse er noe som har opptatt mange etikere de siste 30–40 årene, er det fortsatt ganske mye forvirring rundt hva tilgivelse grunnleggende sett er. Jeg starter derfor oppgaven med en diskusjon av de ulike måtene tilgivelse har blitt forstått på i moderne etikk. Denne diskusjonen leder til flere forskjellige skiller mellom ulike typer tilgivelse: betinget og ubetinget tilgivelse; kommunikativ og privat tilgivelse samt skillet mellom en normativ og en deskriptiv definisjon av fenomenet tilgivelse. Videre tar jeg for meg ulike forsøk på å løse paradokset, og argumenterer for at ingen av disse forsøkene lykkes fordi de mangler en klar definisjon av hva tilgivelse er, og dermed blander forsøkene sammen de ulike distinksjonene jeg har nevnt ovenfor. Til slutt legger jeg fram mitt eget forslag til hvordan tilgivelse bør forstås, og argumenterer for at dersom man forstår tilgivelse på denne måten vil paradokset oppløses.

Hva argumenterer du for/mot i oppgaven?

Jeg argumenterer for at man kan løse paradokset dersom man beskriver tilgivelse som en betinget handling. Og i tillegg at paradokset ikke kan løses dersom man forsøker å beskrive tilgivelse som en ubetinget handling eller dersom man blander det normative og det deskriptive i definisjonen man gir av tilgivelse. Med andre ord mener jeg det er viktig å skille spørsmålet om hva tilgivelse grunnleggende sett er, og hvordan det kan gjennomføres, fra spørsmålet om *når* man burde eller ikke burde tilgi – altså hvordan tilgivelse kan rettfærdiggjøres – for å kunne løse paradokset. Dette er noe som ikke kommer klart frem i de fleste tidligere forsøk på å løse paradokset.

Hvorfor bør andre lese oppgaven din?

Tilgivelse er nok et tema de fleste har vært borti en gang i livet, men som likevel virker ganske komplisert ved nærmere ettertanke. Så dersom man ønsker en gjennomgang av hva som har blitt skrevet om dette i moderne etikk, tror jeg oppgaven kan være en grei introduksjon til dette temaet.

Hva er dine planer for fremtiden?

Jeg har planer om å få meg en jobb på Espresso House.